

Diana GOROSTIDI PI (ed.), *Géza Alföldy Estudios tarraconenses*, Tarragona, Universitat Rovira i Virgili, Institut Català d'Arqueologia Clàssica, 2017, 495 pp. ISBN: 978-84-8424-635-0.

La universitat que conferí a Géza Alföldy l'any 2009 el doctorat honoris causa torna avui a retre homenatge a la seva memòria amb la publicació dels seus escrits, en llengua alemanya, sobre *Tarraco* ara en llengua castellana en una versió realitzada per col·legues i en certa manera deixebles peninsulars del professor Alföldy.

Autoritats acadèmiques i col·legues glosen la figura del savi professor de Heidelberg i destaquen la oportunitat d'aquesta iniciativa que l'editora Diana Gorostidi exposa tot agraint les nombroses col·laboracions per la traducció entre els autors de les quals es compten alguns dels noms de més prestigi en el camp que G. Alföldy amb tan encert conreà. La reproducció del textos traduïts respon a l'original alemany sense actualització sigui de l'estat de la qüestió, sigui de les referències epigràfiques emprades.

No entrarem ací en el contingut del volum que recull una excel·lent selecció de l'obra d'Alföldy consagrada a *Tarraco*, ciutat a la qual el lligava una relació afectiva que en feia d'alguna manera quasi la seva segona pàtria, una vinculació a la qual no renuncià en cap moment i que marcà de manera indeleble la seva brillant carrera científica i, els amics ho sabem molt bé, fins i tot vital. El nombre de contribucions recollides es de 14 en relació amb les 43 dedicades a *Tarraco*, l'elenc de les quals es recull en apèndix al volum del qual ara donem notícia. La bibliografia recollida a la fi del llibre dona una mostra significativa de com Géza Alföldy es mantenia al dia de les publicacions i amb la seva habitual laboriositat i modèstia exemplars recollia fins les notícies més humils per tal d'enriquir i completar el seu treball amb un afany d'exhaustivitat infatigable.

Jaume Massó introdueix un tema final molt interessant que demostra aquesta voluntat de perfecció de la seva obra que caracteritzà Alföldy. Es refereix al cas del manuscrit de Lluís Pons d'Icart, la còpia del qual conservada a la Herzog-August-Bibliothek de Wölfenbütel en forma de microfilm va consultar, juntament amb el microfilm de l'obra de Povillon de la Biblioteca Reial Albert I de Bèlgica, al fons de reproduccions de manuscrits que va formar qui signa aquesta nota a la Universitat de Barcelona. L'interès del gran epigrafista per aquest tema es despertà de nou ja en el moment que avui sabem que seria final de la seva carrera i que donà motiu a tot un seguit de consultes i a un intercanvi epistolar amb Massó, que en fa aquí memòria. Val a dir que alguns dels problemes plantejats encara no estan del tot resolts.

Ara que quan surti aquest volum de *SE-Barc* farà prop de set anys del seu traspàs no podem fer altra cosa que felicitar els qui han tingut la iniciativa de fer aquestes traduccions i desitjar que aquestes prestin el mateix servei que ha fet i està encara fent la traducció del seu article *Tarraco* de la *RE* i les publicacions que sobre d'altres indrets s'han fet assequibles en llengua castellana.

Recordem, però, que l'obra cabdal de Géza Alföldy és continguda, gosaria dir que com un tresor, en cadascun dels números de les inscripcions de *Tarraco* en la segona i nova edició del *Corpus Inscriptionum Latinarum* II, un prodigi d'erudició, probitat científica i seny que caracteritzen l'obra d'un gran mestre.

Marc Mayer i Olivé